

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

בבא מציעא-השוכר את האומנין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
השוכר את הפרה לחרוש בהר וחרש בבקעה, אם נשבר הקנקן - חייב.												■	פ. מ
לדוש בקטנית ודש בתבואה - פטור, לדוש בתבואה ודש בקטנית - חייב, מפני שהקטנית מחלקת.												■	פ. פ
היכא דלא שני בה, מאן משלם?												^	פ. ג
דנקיט פרשא משלם.	רב פפא:									◆	!	◇	פ. פ
דנקיט מנא משלם.	רב שישא בריה דרב אידי:									◆	!	◇	פ. פ
והלכתא: דנקיט מנא משלם.												■	פ. פ
ואי דוכתא דמחזקי גונדרי - תרוייהו משלמי.												■	פ. פ
המוכר פרה לחבירו, ואמר לו: פרה זו נגחנית היא, נשכנית היא, בעטנית היא, רבצנית היא, והיה בה מום אחד וסנפו בין המומין - הרי זה מקח טעות. מום זה ומום אחר - אין זה מקח טעות.	רבי יוחנן:											■	פ. פ
המוכר שפחה לחבירו, ואמר לו: שפחה זו שוטה היא. ניכפית היא, משועממת היא, והיה בה מום אחד וסנפו בין המומין - הרי זה מקח טעות. מום זה ומום אחר - אין זה מקח טעות.	תניא נמי הכי:											■	פ. פ
היו בה כל המומין הללו, מהו?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:											^	פ. פ
הכי אמרינן משמיה דרבא: היו בה כל המומין הללו - אין זה מקח טעות.	רב מרדכי לרב אשי:											!	פ. פ
השוכר את החמור להביא עליה חטין והביא עליה שעורין - חייב, תבואה והביא עליה תבן - חייב, מפני שהנפח קשה כמשאוי.												■	פ. מ
להביא לתך חטין והביא לתך שעורין - פטור, ואם מוסיף על משאו - חייב?												■	פ. פ
וכמה יוסיף על משאו ויהא חייב?												^	פ. פ
סאה לגמל, שלשה קבין לחמור.	סומכוס אומר משום רבי מאיר:											!	פ. פ
קשה כמשאוי תנן	איתמר, אביי:											◆	פ. ג
קשה למשאוי	רבא:											◆	פ. פ
קשה כמשאוי תנן, נפחא כי תקלא, ואי מוסיף שלשה קבין - חייב.	תנן. אביי:											■	פ. פ
קשה למשאוי תנן, תקלא כי תקלא, ונפחא הוי תוספת.	רבא:											■	פ. פ
להביא לתך חטין והביא לתך שעורין - פטור, ואם הוסיף על משאו - חייב.	תנן:											‡	פ. <
מאי לאו - שלשת קבין?												‡	פ. פ
לא, סאה.												!	פ. פ
וכמה יוסיף על משאו ויהא חייב? - סומכוס אומר משום רבי מאיר: סאה לגמל, שלשה קבין לחמור	והא עלה קתני:											‡	פ. פ
הכי קאמר: היכא דלא שני, חטין והביא חטין, שעורין והביא שעורין, כמה יוסיף על משאו ויהא חייב? סומכוס אומר משום רבי מאיר: סאה לגמל, שלשה קבין לחמור.												!	פ. פ
להביא לתך חטין והביא שש עשרה שעורים - חייב הא שלשת קבין - פטור	תא שמע:											‡	פ. פ
תרגמה אביי במחיקתא.	[אביי]											!	פ. >
קב לכתף, אדריב לעריבה, כור לספינה, שלשת כורים לבורני גדולה.	תנו רבנן:											■	פ. פ
קב לכתף.	אמר מר:											■	פ. <
אם איתא דלא מצי ביה - בר דעת הוא, לשדיה												‡	פ. פ
בשחבטו לאלתר.	אביי:											!	פ. פ

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ◼ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◼ ראייה-proof
--	---

בבא מציעא-השוכר את האומנין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אפילו תימא בשלא חבטו לאלתר, לא צריכא אלא לאגרא יתירא.	רבא:										!	◊
הוא סבור חולשא הוא דנקיט ליה.	רב אשי:										!	◊
כור לספינה, שלשת כורין לבורני גדולה.											◼	◊
שמע מינה סתם ספינות בת תלתין כורין.	רב פפא:										◼	◊
למאי נפקא מינה?											?	
למקח וממכר.											!	
כל האומנין שומרי שכר הן, וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות - שומר חנם.											◼	◼
שמור לי ואשמור לך - שומר שכר.											◼	◼
שמור לי ואמר לו הנה לפני - שומר חנם.											◼	◼
הלוהו על המשכון - שומר שכר.	[ת"ק]										◼	◼
הלוהו מעות - שומר חנם, הלוהו פירות - שומר שכר.	רבי יהודה:										◼	◼
רשאי אדם להשכיר משכונו של עני להיות פוסק והולך עליו, מפני שהוא כמשיב אבידה.	אבא שאול										◼	◼
לימא מתניתין דלא כרבי מאיר											?	
דתניא: שוכר כיצד משלם? רבי מאיר אומר: כשומר חנם,	[רבי מאיר]										◼	◊
כשומר שכר	רבי יהודה:										◼	◊
אפילו תימא רבי מאיר, בההיא הנאה דקא שביק כולי עלמא ואגיר ליה לדידיה - הוי עילויה שומר שכר.											!	◊
אי הכי, שוכר נמי, בההיא הנאה דקא שביק כולי עלמא ומוגר ליה לדידיה - הוי עילויה שומר שכר											?	
אלא, אפילו תימא רבי מאיר: בההיא הנאה דקא יהיב ליה טפי פורתא - הוי עילויה שומר שכר.											!	◊
שוכר נמי, מי לא עסקינן דקא משוי ליה טפי פורתא?											?	
אלא, אפילו תימא רבי מאיר: בההיא הנאה דתפיש ליה אאגריה, דלא בעי למיעל ולמיפק אוזוי - הוי עליה שומר שכר.											!	◊
איבעית אימא כדמחליף רבה בר אבוה ותני:	[רבה בר אבוה]										!	◊
שוכר כיצד משלם? רבי מאיר אומר כשומר שכר	[רבי מאיר]										◼	!
כשומר חנם.	רבי יהודה:										◼	!
וכלן שאמרו טול את שלך והבא מעות שומר חנם.											◼	◼
אמר לו שואל שלח, ושלחה ומתה - חייב, וכן בשעה שמחזירה.	תנן תם:										◼	◊
לא שנו אלא שהחזירה בתוך ימי שאילתה, אבל לאחר ימי שאילתה - פטור.	רפרם בר פפא אמר רב חסדא:										◼	◊
וכלן שאמרו טול את שלך והבא מעות - שומר חנם.	מתבי רב נחמן בר פפא:										◼	◊